

ABCD-klubben

Kapitel 1: Den försvunna jordnötssmörsburken

Asta vaknade med ett ryck! Hon kände att någonting var fel men hon visste inte vad det var. Hon steg upp ur sängen och gjorde sina vanliga morgonrutiner. När hon kom in i köket och tittade i skafferiet efter sin burk med jordnötssmör som mamma köpte i går - var den borta! Asta väckte alla i familjen och frågade om de hade sett burken. Varken mamma, pappa eller Sigge hade sett den.

Asta kände sig ledsen för hon hade verkligen sett fram emot att äntligen få jordnötssmör på sin frukostsmörgås.

Bea och Asta hade bestämt att de skulle ses utanför Astas hus på morgonen och gå tillsammans till skolan. Bea kom i god tid, hon ställde sig utanför huset och väntade. Då öppnades ytterdörren och en person hon aldrig hade sett tidigare klev ut. Det såg ut att vara någon i hennes egen ålder. En tjej? Som hade brunt hår som stack fram under en huvtröja. Bea såg att hon höll i någonting som såg ut som en burk.

– Hej, sa Bea lågt. Hon fick en försiktig nick till svar. Bea tyckte att hon kände igen henne.

Asta och Bea gick till skolan. Det regnade så de skyndade sig.

Innan första rasten sa Olle att det skulle komma en ny elev till klassen idag. – Ni får vara extra snälla idag, sa han och log.

Asta, Bea och Cesar gick ut på skolgården. Det regnade fortfarande. De ställde sig i kö för att spela "Ruta". Bea tyckte att det regnade för mycket och ville gå in tidigare.

Vid ingången till skolan stod en elev. Med huvtröja och brunt hår.

– Är det den nya eleven? viskade Cesar till Asta. Asta ryckte på axlarna. – Jag vet inte!

Efter rasten hängde de in sina blöta kläder i torkskåpet och gick in i klassrummet. Olle sa att alla skulle ta fram sina matteböcker och fortsätta arbeta.

Precis innan det var dags att gå på lunch, öppnades dörren till klassrummet.

– Där är du ju, sa Olle glatt. - Välkommen till klassen! Vi får ta presentationsrundan efter lunchrasten.

Den nya eleven var samma person som Bea träffat utanför trapphuset. Det var något med henne som kändes så bekant.

– Jo, jag är helt säker på att jag kände igen henne, sa Bea. Men jag kan inte komma på var jag sett henne förut. – Du inbillar dig, sa Cesar. Hon har ju precis flyttat hit. Asta hämtade sina skor ur torkskåpet. Hon drog ur tidningspapperet hon hade stoppat i dem när de var blöta, knycklade ihop det till en boll och kastade

den på Bea. Bea frissade till, men rynkade sedan pannan. Sakta vecklade hon upp tidningssidan. – Jag sa ju det! sa hon och pekade på en bild. Jag visste att jag hade sett henne förut.

Bilden i tidningen såg precis ut som den nya eleven i klassen. En bild på någon med huvtröja, högt uppdragen så att man knappt såg ansiktet. Under bilden stod en text: Djurvän räddar fastfrusen bäver!

Efter lunchrasten, när alla hade satt sig till rätta bad Olle den nya eleven att komma fram och presentera sig.

- Hej, jag heter Daniel. Huvtröjan fälldes bakåt. - Jag har nyss flyttat hit och jag...jag ska gå i den här klassen.

Bea blev lite generad för att hon hade varit så säker på att Daniel var en tjej. Hon vet mycket väl att killar också kan ha längre hår.

Efter svensklektionen gick eleverna ut på rast igen. Bea föreslog för Asta och Cesar att de skulle gå och prata med Daniel.

Cesar var ivrig och ställde massvis med frågor till Daniel, det verkade nästan som ett förhör. Men Daniel såg ut att uppskatta det, han svarade glatt på alla Cesars frågor. Det visade sig att Daniel, precis som Bea, också gillade att spela fotboll. Bea sa att hennes lag hade träning nu på lördag, han kunde komma dit och titta om han ville.

Asta såg att Daniel hade en fläck på tröjan, det såg ut som jordnötssmör. Hon ville så gärna fråga, - Har du tagit min burk med jordnötssmör? Men hon vågade inte. Hon och Daniel kände ju inte varandra än. Och förresten, hur skulle det ha kunnat gå till? Burken hade väl stått i hennes skafferier?

När skoldagen var slut ville Cesar att de alla fyra skulle fortsätta hänga. Han föreslog att de skulle gå till fotbollsplanen utanför Astas hus. Bea hade sin fotboll i väskan och de började sparka lite till varandra. Då kom Sigge och Teddy förbi.

- Ånej, sa Sigge, småungarna är här, vi går och köper glass istället. Då såg Asta att Teddy bar på en burk.

– Vänta, ropade hon. Teddy, vad har du där? Han höll upp burken.

- Menar du den här? Det är jordnötssmör, jag hittade den utanför eran dörr. Någon måste ha tappat den. Megagott, sa han och slickade sig runt munnen.

Asta suckade tungt. Burken med jordnötssmör måste ha ramlat ut ur kassen när mamma skulle låsa upp dörren. Daniel såg att Asta verkade lite ledsen. Han sa att hon kunde få hans burk, han kunde ta med den till skolan i morgon. Asta sken upp!

Asta, Bea och Cesar blev snabbt vänner med Daniel.

Några dagar senare när de satt i Cesars källare kom de på den fantastiska idén att bilda ABCD-klubben. Daniel passade så bra in i gänget.

När de gick ut från Cesars hus den kvällen, vände sig Bea till Daniel.

– Vad hände egentligen med den där fastfrusna bävern?

Svante Berg

Klass 3C

Almtunaskolan, Uppsala